

## Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.  
Félévre . . 10 > — >  
Negyedévre . 5 > — >  
Egy óra . . 1 > 70 >  
Egyes szám ára 8 fillér

## Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.

hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

## Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.

első emelet,

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

# PÉCSI FIGYELŐ

## POLITIKAI NAPILAP.

### Könnyű tárgyalások.

Pécs, 1901. szept. 19.

Azt olvassuk egy kormányparti újságban, mely összeköttetései révén közel áll a miniszterelnök személyéhez, hogy bár a német vámtarifa-tervezet közzététele egy időre az osztrák-magyar autonom vámtarifa ügyében folyamatban volt tárgyalásokat megszakította, ezek most már újból megindultak és konstatálja azt az örvedetes eredményt, hogy a német vámtarifa-javaslat közzététele a mi vámtarifa-tárgyalásainkat nem hogy megnehezítette volna, de mód nélkül meg is könnyítette, mert most ezeknél a tárgyalásoknál már nem kell tekintettel lenni a velünk szövetséges Németország érdekeire s így csak Ausztria és Magyarország érdekei tartandók szem előtt, már pedig két fél között könnyebb a megegyezés, mintha abba egy harmadiknak is van beleszólása.

Ez lenne tehát az eredménye azoknak az utasításoknak, a melyeket a tarifátárgyalás megbízottai a német vámtarifára való tekintetből a saját kormányaitól kértek. Ezek az utasítások az említett kormányparti lap közleményéből következőképpen úgy szólnak, hogy tekintettel a német tarifatervezet túlzott agrárvámjaira, az osztrák-magyar autonom vámtarifa azokra fölemelt ipari vámtételekkel válaszoljon; mert mi sem természetesebb, mint az, hogy ha Németország kiszorítja területéről a mi nyersterményeinket, akkor mi szorítsuk ki Németország ipari termékeit a mi területünkről.

Hát az kétségtelen, hogy ezen az alapon a mi közös vámtarifánk megállapítása simán fog menni, mert hisz megszoktuk már, hogy a közös vámterületre vonatkozó bármilyen tárgyalásoknál mindig csak az osztrák követelések merészen kapzsi volta okozta a nehézségeket. Már pedig a legtúlzóbb osztrák önzés sem követelhet többet, mint azt, hogy a közös vámterületről a vámkülföld ipari behozatala magas védővámokkal kiszoríttassék, nyersterménybeli kivitelünk pedig a minimumra redukálódjék. Mert ilyen módon az osztrák ipar monopoliuma még jobban lesz biztosítva a közös vámvonalon belül, nyersterményeink pedig elvesztvén külföldi

piacaikat, teljesen az osztrák piacra maradnak szorítva s így az osztrákok kénye-kedvének lesznek kiszolgáltatva.

Persze Magyarország érdeke ezzel homlokegyenest ellenkezik, de hát a magyar érdek soha nehézséget a közös gazdaság feltételeinek megállapításánál nem okozott, mert a magyarok mindig föláldozták érdekeiket a „birodalmi egység” kedvéért, a melynek egyik főfeltételül a gazdasági közösséget tekintik Bécsben. Így lesz most is a vámtarifa-tárgyalásoknál, a melyek a kormányparti forrás szerint azért lesznek könnyűek, mert hisz nem lesz egyébről szó, mint a magyar érdekek föláldozásáról, ez pedig tudvalevőleg mindig könnyen szokott menni.

Már cukrozzák is a keserű pirulát, a melyet ennél a kérdésnél is lenyeletni akarnak a magyar nemzettel, amikor azt iparkodnak elhitetni velünk, hogy a magas ipari védővámokat tartalmazó autonom vámtarifa hasznára lesz a magyar iparnak is, a vámközösségben való megmaradás pedig ezentúl még inkább érdekében fog állni Magyarországnak, mert nyersterményei elvesztvén a német piacot, legalább az osztrák piacot kell számára megmenteni a közös vámterület fentartásával.

Azt hiszik persze, hogy Magyarország közönsége nem veszi észre, miképp az egész okoskodás cirkulus viciozusban mozog. Mert a nyerstermelő Magyarország sérelmét azzal akarják orvosolni, hogy előnyt biztosítanak az iparos Ausztriának. Az a biztatás pedig, hogy az ipari védővámok a magyar iparnak is hasznára lesznek, olyan okoskodás, mintha azt mondanák, hogy adjon egy gazda a közös gazdasághoz ezer forintot, majd az osztásnál visszakap belőle tíz forintot. Ilyen előnyből a magyar ipar nem kér. Ha iparunkat védővámokkal akarjuk emelni, akkor legelső sorban legveszedelmesebb konkurrensé, az osztrák ipar ellen kell azt védelmeznünk, ezt pedig csak a külön magyar vámterületen tehetnők, nem pedig közös vámterületi védővámokkal, a melyeknek haszna kilenc tizedrészben az osztrák ipar javára esnék s így még jobban megerősödnék a mi zsenge iparunk elfojtására.

Ha a kormányparti okoskodás szerint a vámtarifa megállapítása könnyebben megy

most azért, mert csak az osztrák és a magyar érdekeket kell — Németországra való tekintet nélkül — figyelembe venni: akkor annak is állnia kell, hogy egy önálló magyar vámtarifa megállapítása még ennél is könnyebben menne, mert itt még az osztrák érdekre sem kellene tekintettel lennünk, a mely kétségtelenül ellentétes a mi érdekünkkel.

Nekünk nagyon fontos érdekünk fűződik ahhoz, hogy németországi piacainkat ne veszítsük el; ezeket nem úgy menthetjük meg, ha az osztrák érdekek teljesen megfelelő vámháboruba keveredünk Németországgal, hanem ha oly kereskedelmi szerződést köthetünk vele, a melyben az ő iparcikkeinek engedendő kedvezményes behozatali vámok ellenében a mi mezőgazdasági cikkeink kivitele nyer megfelelő kedvezményeket.

Annyi azonban bizonyos, hogy ha a közös vámterületi alapon folyó tárgyalások ilyen irányban vitetnének magyar részről, akkor azok nemcsak nehézségekbe ütköznének osztrák részről, de eleve is biztosak lehetnének benne, hogy sikerre egyáltalán nem vezetnének.

Igaz, hogy a magyar érdeket azoknál a tárgyalásoknál csak ilyen irányú követelés érvényesítésével lehetne megvédelmezni; de ez az osztrák makacosság mellett bizonyára a gazdasági közösség föláldozására vezetne: inkább föláldozza hát kormányunk a magyar érdekeket, hogy megmentse a gazdasági közösséget, melynek fentartása létfeltételét képezi Bécsből nyert hatalmának.

Igy aztán csakugyan könnyen és simán fog menni anyagi existenciánk elalkuvása, hacsak a döntési jogot nyert nemzet oda nem kiáltja a választásoknál hatalmas vétőjét az alkuvóknak.

### A király a hadgyakorlatokról.

Pécs, 1901. szeptember hó 19.

A király József főherceghez a következő kéziratot intézte:

Kedves rokonom, József főherceg ur! Megelégedéssel láttam a Magyarország délnyugati részében imént befejezett hadgyakorlatokon a magyar honvédség tekintélyes részének harcszerű kiképzését és biztos ve-

Ma és minden péntek este 6 órától kezdve kitűnő

halakból, úgymint harcsa, kecsge, balatoni fogas, ponty, cigányhal és kárászából főzött

# szegedi halászlé és turós csusza kapható.

Tisztelettel

**KULIN HENRIK**, vasuti vendéglős.

Friss kőbányai Dréher-sör. — Jó minőségű hegyi borok. — Pontos kiszolgálás.

zetését. Ezek a kedvező eredmények kivált-  
képpen annak a lankadatlan, odaadó gondos-  
kodásnak tulajdoníthatók, amelyet Kedves-  
séged a kipróbált parancsnoksága alatt álló  
honvédcsoportok kiképzése minden ágának  
szentel. Ez kellemes alkalmul szolgál nekem  
arra, hogy Kedveségednek legmelegebb  
köszönetemet fejezzem ki, azzal a megbiz-  
zással, hogy az 1., 5., és 7. honvédkerület  
és az említett hadgyakorlatokban résztvevő  
honvédlovassági tábornokának, törzs- és fő-  
tisztjeinek, ugyancsak összes legénységének  
teljes elismerésemet adja tudtára.

Görcsöny, 1901. szeptember 17.

Ferenc József, s. k.

Lobkovits herceghez, a 4. hadtest pa-  
rancsnokához a következő kéziratot intézte O  
Felsőge ;

Kedves herceg Lobkowitz tábornok-  
nagy! Az ez év folyamán tartott szemlék,  
valamint a Magyarország délnyugati részében  
tartott hadgyakorlatok örömdetes bizonyi-  
téket szolgáltatott nekem arra, hogy a pa-  
rancsnoksága alatt álló összes csapatok tel-  
jesen egységes és alapos módon, hadszerűen  
kiképeztettek és kitűnő magatartással ügye-  
sen vezettek. Harcképességük az ön tíz  
évet meghaladó céltudatos és fáradhatatlan  
értelmes tevékenységének rendkívül kielégítő  
eredménye. Ezért legmelegebb köszönetemet  
fejezem ki önnek és megbízom, hogy a 4.  
hadtest tábornokaival, törzs- és főtisztjeivel,  
valamint legénységével teljes elismerésemet  
közölje.

Görcsöny, 1901. szeptember 17.

Ferenc József, s. k.

Báró Bechtolsheim lovassági tábornokhoz,  
a 13. hadtest parancsnokához a következő  
kéziratot intézte a király :

Kedves báró Bechtolsheim lovassági  
tábornok! A Magyarország délnyugati ré-  
szében imént befejezett hadgyakorlatokon  
rendkívüli meglepedésemre meggyőződtem  
azokban résztvevő csapatok egységes,  
alapos és harszerű kiképzéséről, valamint  
jó maguktartásáról és ügyes vezetésükről.  
Ebben annál is inkább látom az ön tíz  
évet meghaladó céltudatos befolyásának és  
a mindenrendű parancsnokok fáradhatatlan,

értelmes tevékenységének eredményét, mert  
önt sajnálatomra egészségi viszonyai meg-  
akadályozták abban, hogy a hadgyakorla-  
tokon személyesen vezesse a 13. hadtestet.  
Ez arra indít engem, hogy mindenekelőtt  
kifejezzem önnek legmelegebb köszönetemet  
és megbízom, hogy a parancsnokságban  
való helyettesének, hornthali Horsetzky Ká-  
roly altábornagynak, továbbá az alája ren-  
delt összes csapatok tisztjeinek és legény-  
ségének teljes elismerésemet adja tudtára.  
Görcsöny, 1901. szeptember 17.

Ferenc József s. k.

Az ő felsége jelenlétében Görcsönyben  
tegnap délelőtt báró Beck vezérkari főnök ál-  
tal tartott két órás megbeszélésen a hadgya-  
korlatok vezetőségén, a döntő bírákon és tu-  
dósítókon kívül jelen voltak mindkét fél had-  
testeinek összes parancsnokai, vezérkari főnö-  
keikkel egyetemben. A megbeszélés befejeztével  
ő felsége legteljesebb meglepedését és örömet  
fejezte ki a gyakorlatok nagyon sikerült kivi-  
tele felől és különösen kiemelte, hogy némely  
viszonyok s a kedvezőtlen időjárás rendkívül  
megnehezítette a csapatok vezetését és moz-  
dulatait s rendkívüli feladatokat rótt a csá-  
patokra. Azután sajnálkozással konstataálta ő  
felsége, hogy báró Bechtolsheim lovassági tá-  
bornok betegsége miatt nem vezethette maga  
hadtestét. Azután megemlékezett a két had-  
test csapatainak kitűnő állapotáról, továbbá  
a magyar honvédség kiképzésében az utóbbi  
időben elért haladásról. Azután kiemelte a  
hadgyakorlatokon alkalmazott utas-csapatok  
kitűnő közreműködését, majd legteljesebb el-  
ismerését fejezte ki báró Beck vezérkari főnök-  
nek azokért az újításokért, a melyeket a  
hadgyakorlatok kivételében, a parancsnokokra  
háruló feladatokban alkalmazott, a vezérkar  
összes tisztjeinek, különösen a hadművelési  
osztály tisztjeinek fáradhatatlan szorgalmukért  
és a döntő bíráknak gyors és korrekt dönté-  
sükért és odaadó tevékenységükért. Kolozsváry  
Dezsőnek, a hadműveletek és különösen vezér-  
kari munkálatok irodafőnökének a Lipót-rend  
lovagkeresztjét adományozta ő felsége.

## Törvényhatósági közgyűlések.

— Sajtó tudósítónktól. —

Pécs, 1901. szept. 19.

Baranyavármegye törvényhatósági bizott-  
sága ma délelőtt 10 órakor rendkívüli köz-  
gyűlést tartott a képviselők választások tárgya-  
ban. Az ülésen sokan vettek részt a vármegye  
urai közül, kik még a tegnapi királylátogatás  
után itt maradtak Pécsen.

Báró Fejérváry Imre dr. főispán pont  
tiz órakor megjelenván a teremben, az előki-  
szék előtt állva, a következőket jelentette a  
közgyűlésnek :

— Boldognak érezte magát a vármegye,  
hogy területén hódolatteljesen üdvözölhette Ő  
cs. és kir. Felsőge, apostoli Királyunkat. Va-  
lamint Ő cs. és kir. Felsőge is boldoggá tette  
a vármegye hódolatának megnyilvánulása s a  
tapasztalt rend felett legfelsőbb meglepedésé-  
nek méltóztatott legkegyelmesebb kifejezést adni.  
Mit örömmel hozok a törvényhatóság tudomá-  
sára s legmélyebb hódolattal kérem örömdete-  
tes tudomásulvételét!

A közgyűlés tagjai állva hallgatták a fő-  
ispán bejelentését és lelkes éljenzés zúgott fel  
szavai után.

A főispán erre a mai rendkívüli köz-  
gyűlést megnyitotta s a tárgysorozat első  
pontjaként Kossits Kamill főjegyző felolvasta  
az országgyűlést október huszonegyedikére öss-  
szehívó királyi leiratot, melyet a bizottsági  
tagok szintén állva hallgattak végig s éljen  
a király! kiáltásokkal fogadtak.

A főispán a leirat felolvasása után ha-  
tározatilag kimondta, hogy a közgyűlés hódol-  
latteljes tudomásul veszi a legfelsőbb királyi  
leiratot s a szükséges teendők végett értesíti  
a központi választmányt.

Rech Dezső dr., tb. főjegyző, felolvasta  
ezután a belügyminiszternek a képviselők választá-  
sok ügyében kiadott rendeletét s bejelentette,  
hogy az alispán a rendelet értelmében meg-  
állapította a leirás stb. díjakat. Kéri ez in-  
tézkedések tudomásul vételét s a rendeletnek  
a hivatalos lapban közzétételét.

A közgyűlés ezt tudomásul vevén, a mai  
rendkívüli közgyűlés jegyzőkönyvét olvasta fel  
Kossits Kamill főjegyző s ellene kifogás nem  
emeltetvén, az a közgyűlés színe előtt nyom-  
ban hitelesített.

## A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

### A senki fia

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irta: Hegyháti.

Egyszerű történet.

Az ember végighallgatja, aztán megmo-  
solyogja, vagy, ha tud még érezni is a szívé-  
vel, hát letöröl egy előtörő könnyűt a szeméből.

Másnap már napirendre térünk felette,  
hiszen nem a felső tizezerről van szó, nem  
egy színház körülrajongott primadonnájáról,  
nélkülöz minden pikantiériát, idegeinket nem  
csiklandja, hát elfeledjük.

Egy szegény, sors üldözött juhász fiu  
kit is érdekelne? Pedig annak is van szíve,  
tud érezni, szenvedni, szeretni, kétségbeesni,  
talán igazabban, mint mi. A tettetést nem  
ismeri, érzelmeit nem képes cifra szóköntösbe  
öltöztetni, azoknak csak egy tolmácsa van, az  
az igénytelen bodza furulya, a melynek csu-  
dálatos hangjai versenyre kelnek a madárkak  
csipogó dalával. Abba önti örömet, búját,  
keservét.

Egyszerű történet. Az ilyen nem íródik  
pergamenre, drága kötésű könyvekbe, ezt az  
élet írja abba az óriási könyvbe, a melynek  
táblájára csak egy szó van írva: sors.

\*

Az öreg számadó nagyot nyújtózott a  
szalmás cserény előtt. A nap már pirkadt

a csorvási ormon, neki indult hát nyájával a  
borókás legelőnek.

A keresztutnál éleset nyiffantott a ku-  
vasz, aztán oda se neki, tovább terelte az  
eloldalgó anya birkákat. Ahogy az öreg juhász  
odaér a kereszt elibe, megbillenti ormóttan  
kalapját, egyet fohászodik, aztán tovább  
menne, de a tekintete oda tapad a kereszt  
tövéhez.

Ökölnyi fiu kuporodott a harmatos ha-  
raszt között.

— Ki fia vagy? — kérdé az öreg, kam-  
pós botjára támaszkodva.

— Nincs énnekem se apám, se anyám  
— didergett a kis rongyos.

— Honnan csöppentél hát?

— Ott laktunk a városban, — felelte a  
fiu, hogy végig törölte inge ujjával a két  
szemét, — édes anyám egyszer elaludt, hiva-  
tam, költöztem, de biz az csak aludt to-  
vább, aztán jöttek emberek, beletették édes  
anyámat egy fekete ládába és elvitték. Nekem  
csak annyit mondtak, hogy mehetek. Hát el-  
mentem Mit is csináltam volna ott édes  
anyám nélkül?

— Hát édes apád? — kérdé a juhász.

— Soha sem láttam, talán nincs is.

— Leszek hát én az apád, — szólt az  
öreg s magához vont a fiut.

— Mi a neved?

— Jancsi!

— Másik neved nincs?

— Nem tudom.

Az öreg juhász gondolkodott.

— Hm, hát legyen Keresztes János a

neved, — szólt kézentogva a s fiut a nyáj után  
sietve.

A kis fiuak mindegy volt akárminek  
hívják is. Eleinte félve simult az öreghez, de  
mind jobban neki bátorodott.

Dél tájt oda telepedett a kipeckelt ta-  
risznya szája elé s vigan ropogtatta a pörkölt  
szalonna bürkjét. Hogyisne. Régen volt, hogy  
egyéb is jutott volna a száraz kenyér mellé.

Az öreg biztatta is.

— Egyél fiam, az este még messze, ad-  
dig nem pihenünk meg.

A kis Jancsinak oly jól esett az öreg  
biztató szava. Valami különös melegséget ér-  
zett ott a szíve tájékán, be szeretne volna meg-  
köszönni ennek a jó lelkű öregnek szavát,  
kenyerét, de nem volt képes. A szeme egyre  
vörösült, egyik köny a másikat követte és  
csak hagyta őket alá peregni.

— Miért sírsz? — kérdi az öreg el-  
fogódva.

— Nem tudom, — felelte a fiu felriadva,  
a szemeit törölve piszkos szakadozott ujjával.

— Valami okának még is csak kell lenni.

— Hát . . . hát . . . akadozott a fiu,  
— azért sírok, hogy maga olyan jó én hozzám.

Az öreg nem felelt rá semmit. Elfordult.

Valamikor néki is volt gyermeke, de csak  
volt. Az Isten elvette őket. Öregségére egy-  
magára maradt s ha ma holnap kimulik a  
szolgálatból, hát fel is ut, alá is ut, mehet a  
merre a két szeme lát. Most itt van e kis fiu.  
Honnan jött, nem tudja; ki fia, nem tudja. A  
jó Isten küldte. Bizonynyal ő, azokért a szép  
kis csacsogó gyermekekért, a kiket ott a

Ezzel a közgyűlés egynegyed tizenegykor véget ért.

\*

Pécs város törvényhatósági bizottsága ma délelőtt 11 órakor szintén rendkívüli közgyűlést tartott a képviseléválasztások tárgyában.

A bizottsági tagok csak csekély számban jöttek össze a közgyűlésre, melynek elején báró Fejérváry Imre dr. főispán a következőket jelentette, az elnöki székben felállván:

Tekintetes Törvényhatósági bizottság! Pécs szab. kir. város hódolatteljes örömmel köszöntötte Ő Felségét, apostoli királyunkat a tegnapi napon. Ő Felsége a város hódolatát kegyesen fogadni és a lelkes fogadtatás s a tapasztalt rend felett legteljesebb megelégedését nyilvánítani kegyeskedett. Meghagyta továbbá, hogy legfelsőbb megelégedése köztudomásra hozassék. Midőn van szerencsém ezt bejelenteni, a mai rendkívüli közgyűlést megnyitottnak nyilvánítom.

A városi képviselők állva hallgatták végig s lelkes éljenzéssel fogadták a főispán bejelentését.

Tróber Aladár dr. főjegyző felolvasta erre az országgyűlést egybehívó királyi leiratot, melyet a közgyűlés szintén állva hallgatott végig.

A leirat hódolatteljes tudomásul vétele után, a közgyűlés azt kihirdetni s a központi választmányt utasítani határozta, hogy holnap üléseben a választásokra szükséges intézkedéseket megtegye.

Ezután a belügyminiszternek a választásokra vonatkozó leirata került felolvasásra s a polgármester jelentette, hogy a szükséges intézkedéseket megtette.

A jegyzőkönyv nyomán hitelesítettén, a rendkívüli közgyűlés negyed tizenkét óra után öt perccel bevégeződött.

## Képviseléválasztási mozgalmak.

Pécs, 1901. szept. 19.

**Zászlóbontás Szent-Lőrincen.** A szentlőrinci választókerület ma délelőtt tíz órakor tartotta meg képviselő jelölt pártgyűlését a szent-lőrinci vásártéren.

A választókerületből nagy számban jelentek meg a választópolgárok, kik a vásár-

csorvási temető végben hantoltak el egymás utánban.

Keresztes Jancsi ott maradt az öregnél. Ketten őrizték a nyáját. Az öreg olykor lepi henhetett kiterített subájára, volt a ki vigyázzon a nyájra, hiszen rászolgált már a pihenésre.

A pusztán föl se tűnt a kis juhász bojtár. Ugyan ki is törődnek a senki ember senki fiával?

Elmult néhány év s Jancsi már maga őrizte a nyáját.

Történi, hogy egy csapat bucsus nép haladt el a nyáj mellett. Az asszonyok beszédbe ereszkedtek a deli juhászszal. Szóra szó, egyszer csak elkialtja magát egy vén anyóka.

— Nini, hiszen ez a Geréb Julis elveszett fia.

Össze néztek.

— A bizony. Szakasztott mása. Hej, hogy megőrül Julis asszony elveszett fiának.

— Persze, hogy Geréb Jóska. Ismertem az apját is, — tódították innen is, amonnan is.

A juhász fiu szabadkozott. Erősítgetve váltig, hogy ő Keresztes Jancsi és nem Geréb

téren felállított emelvény körül csoportosulva elénekelték a himnusz első versét.

Ezután Morvay Ferenc pártelnök lelkes szavakban magasztalva pártunk elveit, avatta fel a pártunk közadakozásból készített zászlóját, mely nemzeti szintű és feliratul csupán »1848« van felírva.

A zászló felavatása után megalakult a szent-lőrinci függetlenségi párt a következőkben: Pártelnök: Morvay Ferenc, alelnök: Bartalos Ödön, pénztárnok: Farkas Emil, jegyzők: Szöllősy Antal és Aracs János.

A pártelnök a párt megalakulása után a párt jelöltéül lelkes szavakkal Hoitsy Pált ajánlotta, mit a választók nagy lelkesedéssel is fogadtak.

Száz tagu küldöttség ment a jelöltért, kit megérkeztekor egyszóval éljenzéssel fogadtak.

A jelölt programbeszédét tartotta ezután a függetlenségi eszmék magasztalása mellett s külörösen a progresszív adózás elvét, a hitbizományi birtokok megszüntetését tüzi ki többek között elérendő céljait.

Eötvös Károly tartotta ezután nagyszabású beszédét, melyet ezzel a megszólítással kezdett el: »Jó reggelt!« Ezzel is jelképezni akarván, hogy a szentlőrinci választókerületnek, illetve a kerület független érzelmi polgárainak ma új napja virradt. E nap — úgy mond — arra lesz hivatva, hogy a pártunk ma felbontott új zászlaját, mely köré harminc éves mult font babérkoszorút, új győzelemre vezesse a szentlőrinci függetlenségi pártot, melynek vezérévé most az új képviselőjelöltet, Hoitsy Pált nevezi ki. (Éljenzés.)

Ezután Hoitsy Pál érdemeinek s a független zászló alatt kifejtett tevékenységének méltatásával fejezte be beszédét, melyet rivalgó éljenzéssel fogadtak.

Eötvös Károly után zamatos, és magyarsággal Olay Lajos mondott beszédet, melynek végén ő is Hoitsy Pált ajánlotta a választóknak, kik ekkor mind egyhangulag kiáltották: »Éljen Hoitsy Pál követünk!«

A szentlőrinci választókerület független polgárainak mai ünnepélye a szózat eléneklésével ért véget.

Délben bankett volt a nagy vendéglőben, hol az első felköszöntőt Morvay Ferenc mondta Eötvös Károlyra és Hoitsy Pálra, majd Olay Lajos mondott fel-

Jóska. Apját nem ismerte, az anyja meg már őt esztendeje a városi temetőben nyugszik. Szegény napszámos asszony volt.

De hiába volt minden ellenvetése. A bucsusok rámondták, hogy Geréb Jóska, mit tehetett szegény, hagyta.

Alig néhány napra a szolgabírószákhoz idézték a juhász fiut. Remegő szívvel nyitott be a nagy szárnyas ajtón és nagyon elcsodálkozott, hogy ott már többen várokoztak rá.

A szolgabíró kérdésére a legnagyobb őszinteséggel felelt a fiu, nem hallgatva el négy azt sem, hogy mint nyerte a Keresztes előnevet.

— Nos, mit szólnak ehhez? — fordult a szolgabíró az ott levőkhöz.

A sorból egy őszbe csavarodott magas termetű földmives lépett elő.

— Megkövetem alássan a tekintetes urat, — szólt, — ez a fiu csakugyan Geréb Jóska. Akár hitet teszek rá. Még nem volt egy éves, hogy elveszett a szülői háztól, szegény édes anyja majd agyon sirta magát miatta.

— Bizonyosak kigyelmekek abban, hogy ez a fiu Geréb Jóska és nem Keresztes, vagy tudom is én, micsoda János?

köszöntőt Jeszenszky Ferencre, mint aki a szentlőrinci függetlenségi párt körül a multban nem csekély érdemeket szerzett.

Beszéltek még Kovács Bertalan, Járay Nándor és Szöllősy Antal, A beszédek sorozatát Eötvös Károly fejezte be, ki kitartó munkásságra buzdította az ünnepélyen résztvevő választókat.

A szentlőrinci ma újra alakult függetlenségi párt a következő üdvözlő sürgönyt küldte Kossuth Ferencnek:

»Nagyságos Kossuth Ferenc pártelnök urnak Budapest. Hoitsy Pált jelölt üléséből nagyságodat mint országos pártunk vezérét és elnökét üdvözölni határozván, fogadja Nagyságodat a B. Szt. lőrinci választókerület azon szívből jövő jókívánatát, hogy Isten Nagyságod drága egészségét vissza adja, az emberi kor legvégső határáig éltesse, hogy azt a magaslatos zászlót, mit a nemzet édes atyja teljes tisztaságában reánk hagyott, vihesse diadalról diadalra. Morvay Ferenc, pártelnök.«

A bankett délután 3 órakor ért véget, a mikor Eötvös Károly Budapestre utazott, míg Hoitsy Pál és Olay Lajos a kerületben maradtak.

**Brázay Kálmán köruton.** A szalántai választókerület képviselőjelöltje, mint tudósítónk írja, e hét első felét köruton töltötte; meglátogatta ez idő alatt és ugyan vasárnap, f. hó 15-én Somogy, Vasas, Hird, Hosszúhetény és Martontai községeket.

Mind az öt község igaz örömmel, lelkesülve várta a képviselőjelöltet, meghallgatva a programbeszédét, biztosították bizalmuk és szeretetükről.

Vasason és Hosszúhetényben különösen fényes volt a fogadtatás. Mindkét helyen virágkoszorúk és csokrokkal lepték el a lelkesen éljenzett jelöltet.

Folyó hó 16-án Nagykozár, Magyarsóros, Hásságy, Magyarpeterd, Herend községeket kereste fel a képviselőjelölt, melyeken át az ut valószínű diadalmenet volt.

Hásságyon fuvó hangszerekkel ellátott községi zenekarral fogadta a polgárság a jelöltet; az iskolás gyermekek tanítójuk vezetésével jöttek a képviselőjelölt elé, hogy megköszönjék azon atyai jószágot, melylyel irántuk viseltetett s azon nemes adományt, a melyet a képviselőjelölt első megválasztása

— Megesküszünk, hitet teszünk rá, — felelték a földmivesek meggyőződéssel.

A juhász fiu sorsa el volt döntve.

Megkísérelte szabadkozni; utóvégre is beletörődött a változatlanba. Elvégre hátha még is csak ő az a Geréb Jóska? Hátha.

A hogy Gencsfalvára értek, a legszebb házból egy öreg anyóka szaladt elibe s zokogva ölelte keblére.

— Jaj, csak hogy újra itt vagy, — s ölelte, csókolta a fiut, — de nagyra nőttél már, maholnap legény sorba kerülsz. Jaj, jaj, a mikor elvesztél még alig voltál egy éves, te szép szerelmes magzatom, te.

Az egész falu népe oda sereglett, hogy megbámulja a megkerült Geréb Jóska.

Két évre rá, katonasorba jutott Geréb Jóska.

Azon év őszén már ott egzeciroztatták a Lenkey-kaszárnya udvarán.

Keserves három esztendő volt, az igaz, de hát annak előtte sem volt igen gyöngy az élete, hanem azért nem kezdte volna elülről, a mikor végre letehetette a császár mundurját.

Örömmel sietett Gencsfalvára, édes anyjához.

Ma estétől kezdve minden nap

# Garai Ferkó

hirneves zenekara fürdő körutjáról visszavertve legváltozatosabb műsorral

## zene-estélyt

tart a

# „NÁDOR” kávéházban.

## Pontos kiszolgálás!

**Kitünő Cserta és Schönherr-féle borok!**

**Egész éjjel nyitva!**

A n. é. közönség becses pártfogását kéri

**Weindorfer János,**  
kávész.

után a szegény sorsu iskolás gyermekeknek juttatott.

A szivélyes bucsuzás után Brázay Kálmán Magyarpeterdre ment; már a község határán találkozott a képviselőjelölt az elébe jött nagyszámu banderiummal, számos fogattal; a községben pedig fehér ruhás kis lányok s ünneplőbe öltözött közönség várta a jelöltet a község határánál, hol Gödölly István ev. ref. lelkész tolmácsolta a község hátláját, annak szegénysorsu gyermekeivel gyakorolt emberbaráti cselekedetért, a szegény tanulók segélyezéséért; majd betért a jelölt a virágokkal pazarul díszített bírói lakba, hol megjelent az egész község, megjelent a magyarpeterdi pusztá bérloje, Mikes József is; — itt elmondván a jelölt gyakori tetszés és éljenzések között programbeszédét, majd a szomszédos m.-peterdi pusztára tért be, hova ugyszólván az egész község elkísérte a jelöltet; itt ugyancsak Mikes József bérlo vendégszerető házában szállt meg, hogy a nap fáradságait kipihenje.

M.-Peterdről Devecser, Rácpetre, Kis- és Nagy-Budmér, Kassa és Gyula községeket kereste föl Brázay Kálmán.

Ezen községekben is a jelek- és a fogadtatásból következő, jól áll a képviselőjelölt ügye; mert hisz' ezen községek is vettek a fényesebbnél fényesebb fogadtatásban. Különösen Belvárd mutatta ki ragaszkodását, annak külső jelét adván a nagyszámu banderialisták, számos kocsis és fehér ruhába öltözött kis leányok felvonulásával; itt újból ismétlődött a hála, szeretet s ragaszkodás meghatározó kifejezése, a képviselő által az előző években nyújtott kegyes adományokért.

Egész virágos hullott itt a képviselőjelölt utjába, érdekes verses feliratokkal díszített koszorúk tolmácsolták szívézelmeket.

Innen Gyulára ment a képviselőjelölt, hová elkísérték őt a belvárdiak kocsikon s lóháton.

Gyulán is ismétlődött a nagy ováció, lelkes fogadtatás, honnan a lelkes nép bekísérte szeretett jelöltjét Gyula pusztára, de tovább a pécsi határig is; itt szivélyes bucsut véve váltak el egymástól.

— Itthon van-e az édes anyám? — kérdezte a házuk előtt ügyelgő legényt.

— Az édes anyád? — kérde a legény álmélkodva.

— Hat persze.

— Itt nem lakik a te édes anyád.

— Nem e? Csak nem álmodom tán? Ez a Geréb Juli háza. Egyetlen fia vagyok, a Jóska, most jöttem a katonaságtól.

A legény beszólt a házba:

— Édes anyám, jöjjön csak ki.

Az öreg asszony előkerült a házból.

Az obsitos ledobta batyuját s örömtől repeső szívvvel sietett a kilépő asszony elé.

— Megjöttem, édes anyám, — szólt karjait kinyújtva.

Az öreg asszony visszahökken.

— Nem, te nem vagy az én fiam. Az én fiam ez, megkerült.

— Én nem vagyok a kigyelmed fia?

— Nem, nem. Az én fiam ez, — szólt a mellette álló legényre mutatva.

Szegény Keresztes János elhalványult, majd támolyogva hagyta ott a házat.

Tehát kicsoda ő tulajdonkép? Geréb Jóska? Keresztes János? Ha nem Geréb Jóska, hát miért hozták el az öreg juhász mellől? Hagyták volna ott, hisz nem vágyott a Geréb név után.

A patai pusztán délceg legény lépeget a nyáj után. Széles karimájú kalapját lehuzza a szemére, pedig elmúlt a nyár s a nap sugarai már csak a felhőkön szűrődnek át.

Künn a mezőn előveszi az ujjasból bodzafa furulyáját, megszólaltatja csudálatos hangját, azzal panasolja buját, keservét a senki fia.

Egyszerű történet. Ott olvastam a sors könyvében.

Brázay ma folytatta körutját a garéi jegyzőségben; f. hó 22-én pedig Hegyaljára látogat el, mit csak azért említünk fel már előre is e helyen, hogy eleje vételessék azon mende mondának, hogy t. i. Hegyalján Brázay ügye rosszul állna és hogy f. hó 8-án ez okból nem tartotta volna be a patacsi jegyzőségben programmszerű körutját. Pedig hát a dolog úgy áll, hogy azért nem utazta be f. hó 8-án a patacsi körjegyzőséget, mert a hegyaljai községek nagy küldöttséggel kérték fel a képviselőjelöltet, hogy látogatna el hozzájuk egy vasárnap, mert ők méltólag akarják képviselőjelöltjüket fogadni, mire sokkal alkalmasabb egy vasárnap, mint egy munkanap! De kissé elkésve tudták is meg, hogy mikor akar képviselőjelöltjük hozzájuk elmenni.

E helyen térünk át a P. K. szerdán, f. hó 19-én megjelent »Vajay köruton« című cikkére is, melynek második részében az van mondva, hogy Brázay azt mondta volna: »Nincs semmi reménységem!«

Fel vagyunk hatalmazva kijelenteni, hogy Brázay a neki imputált szavakat soha sem mondta, hogy tudva valótlanul mond az, ki Brázay számára ily szavakat ad. Hisz a kinek körutja a választó polgárok között igazi dadalut, az bizonyára nem mondja, hogy nincs reménysége!

**Programbeszéd és beszámoló. Vörös**  
László a kaposvári választó kerület képviselője e hó 17-én tartotta beszámoló és programbeszédét Kis Hárságyon, ahol a környék választóinak nagy része megjelent. *Gosztonyi* Jenő plébános meleg hangon üdvözölte a népszerű képviselőt, a kerület hátláját biztosította Vörösnek, ki képviselősege alatt fardhatatlanul buzgólkodott a kerület és ennek székvárosa érdekében. Élénk emlékezetünkben van, ugymond a szónok, mindaz, amelyet elhagyott vidékünk felvirágoztatására elkövetett és ezt nem halálhatjuk mással, minthogy őszinte ragaszkodásunknak és szeretetünknek adunk kifejezést. Lelkes éljenzés követte e szavakat. Ezek után Vörös öt évi ténykedéséről számolt be, kifejtette a képviselőház jövőendő teendőit. Elmondta, mily büszke volt a mult választásnál történt egyhangu kikiáltására, de ha sikerül neki most a mandátumot elnyerni, annál büszkébb leszen, mert tudni fogja, ez a választók őszinte megnyilatkozása, menten minden hivatalos és egyéb befolyástól. Megválasztása annál bizonyosabb, mivel a 48-as függetlenségi párt személye iránt való tiszteletből a központból nem küld ki jelöltet. A választás Kaposvárott október hó 2-án lesz.

**Kossuth Ferenc a siklósiakhoz.** Kossuth Ferenc a siklósi kerület Jantsits-pártjának a jelölésről szóló értesítésére a következő távirati választ küldötte:

»Köszönöm az értesítést. Minthogy a siklósi kerületben pártunkhoz tartozó két jelölt áll szemben: Jantsits és Antal személyében, én és a párt teljesen semlegesek maradunk, mindkét jelöltet pártunk becses tagjainak ismerve. — Kossuth.«

Ezt a sürgönyt az »1848-as függetlenségi Kossuth-párt Jantsits-pártjának bizottsága« falragaszokon közli a kerület választóival, lelkes hangon híva fel őket a Jantsits zászlója alá való sorakozásra.

A hegyháti kerületből értesítik lapunkat, hogy Toldi Béla dr., függetlenségi jelölt kedden, szeptember 17-én Magyar Széken tartotta meg programbeszédét, melyet a községbeli választók nagy figyelemmel hallgattak és élénk tetszéssel fogadtak, a mi ennél örvendetesebb, mert az ellenzéki jelöltek számára ez a község eddig nem volt ilyen hállás talaj.

Dr. Toldi Béla Mágocson vasárnap, f. hó 22-én tart programbeszédét.

## H i r e k.

Pécs, 1901. szept. 19.

### A jelölt ur baklövése.

— Budapesti tudósítónktól. —

Most, a mikor az ember egyebet sem hall, mint választási dolgokat és ismét választást, az ember, ha akarna, sem tudna egyébről írni, mint képviselőválasztásról.

Egy vig társaságban a következő mulatságos históriát beszéltek el: Állítólag szó szerint megtörtént s így igaz, akkor ez a történet is tanúsítja a mi hires korteseink bámulatos fufangját.

X. jelölt ur z—i kerületben teljesen biztosra vette a mandátumot. A választást csak amolyan formalitásnak tartotta már. A mult héten összegyűjtette a kerület előkelőségeit, az egész intelligenciát, hogy programbeszédét megtartsa.

— nap reggelén levelet kapott a jelölt, hogy a programbeszédet K. grófnő is, a ki szintén nagyon melegen érdeklődik X. ur és megválasztatása iránt, meg akarja hallgatni és a gyűlésre jó helyet kér.

Nagy volt az öröm X. ur táborában és az első sorban rezerváltak helyet a grófnő számára.

Délután a programbeszéd idejére már az egész terem zsufolva volt, csak a grófnő nem volt még jelen.

— Hát várunk — szóltak a kortések.

És vártak.

Végre kinyílt a terem ajtaja és egy feltűnően elegáns, sikkos szép nő libegett be az ajtón.

A jelölt ur rohant az ajtóhoz, gyorsan bemutatkozott és előkelő grandezzával kísérté az első sorba. De a mire odaért, hirtelen harsány kacagás hangzott fel.

A jelölt néz, néz és ámul.

— Ugyan mit nevetnek?!

S ekkor odasugja az egyik hive:

— Szent Isten! Mit csinált jelölt ur?

Ez a nő ismert, kétes híru hölgyecske. És ön karon fogvást vezette be!

A derültséget lecsillapítani nem lehetett. Sokan eltávoztak — a jelölt ur is gyorsan, hirtelen és többé meg sem jelent a kerületben.

A neveltségesség megölte.

S a mandátum örökre elveszett.

Utóbb kiderült, hogy a grófnő levelét az ellentábor eszelte ki és küldte el s az ellenfél kortesei küldték el a hölgyet a programbeszéd meghallgatására az utolsó pillanatban, hogy a hatás annál teljesebb legyen.

Oh jelöltek, legyetek óvatosak s ha levelet kaptok, gondoljatok a klasszikus példabeszédre:

— Timeo Damaos, et dona ferentes!

**Napirend 1901. szeptember 20-án.**

**Naptár:** péntek szept. 20. — Róm. kath.: Euszták. — Prot.: Euszták. — Görög-kel. (szept. 7.) Szocont. — Zsidó: Tischri 7. — Nap két 5 óra 29 perckor; nyugszik 5 óra 44 perckor. — Holdkél délben 12 óra 44 perckor; nyugszik 9 óra 50 perckor este.

**Időjelzés.** A központi meteorologiai intézet jelzése szerint: száraz és enyhe idő várható.

**A megyei központi választmány ülése a vármegyeházán d. e. 10 órakor.**

**Katonai utóállítás a Scholz sörházban d. e. 8 órakor.**

**Központi választmány ülése a városházán d. u. 3 órakor.**

**A szünügyi albizottság ülése d. u. 5. órakor a polgármesteri hivatalban.**

— **(Kossuth Lajos születésnapja.)**  
Ma, szeptember 19-én, van kilencvenkilencedik évfordulója Kossuth Lajos születésének. 1802. szeptember 19-én született a Zemplén-megyei Monokon. Ágyuk dörgése és egy új világbirodalom születésének mozgalmi teszik

örökemléküvé azt az esztendőt, a mely nekünk Kossuth Lajost adta. 1802 ben indult hódító útjára I. Napoleon császár, hogy megsemmisítse teljesen az ezer év óta fennálló római szent birodalmat s ezzel kiszorítsa végleg a német birodalom uralmából Ausztriát. Ki merné tagadni, hogy ez a tény nagy befolyással volt arra, hogy a francia forradalom eszméi ott is és Magyarországon is gyökeret verhessenek, sőt — ha rövid időre is, de győzelmet is arassanak! Igazuk van azoknak, a kik azt mondják, hogy a nagy férfiakat az Isten adja a nemzeteknek azért, hogy eltöltsék a nagy időkben az anyák lelkeit szentlélekkel, a kik meghihetve a nagy történelmi pillanatok varázsától, azoknak hangulatát öntudatlan oltják át fiaikba is. Így adta nekünk a sors Kossuth Lajost is, kinek ma üljük születése évfordulóját. S minden magyar hajtsa meg térdét: ma van Kossuth Lajos születésének kilencvenkilencedik évfordulója!

— **(A megyei központi választmány)** holnap (pénteken) délelőtt 10 órakor ülést tart a vármegyeháza közgyűlési termében a *képviselőválasztások* tárgyában leendő intézkedések megtétele végett. Mint halljuk, a választmány a képviselőválasztások határnapját a megye területére nézve *október másodikára* fogja kitűzni.

— **(Október 6.)** Ismét közeledik a nemzeti gyásznapi október hatodika, a midőn a porba hullt szabadság tetemén vérpadot emelt a bakó s az osztrákverő hősök elrabolt életével szentté, nemzeti ereklyévé avatott bitófa. Ma a választások és korteskedések zaja tölti be az országot. A nép egyetlen alkotmányos jogának gyakorlására készül. De ezt a jogát is ama hősök vívtak ki, akik vértanu halálal pecsételték meg honszerelmüket. Ne feledkezzünk meg tehát az idén se a vértanuk gyásznapijáról. Némuljon el e napon a korteszaj, szálljon magába a nemzet és szemében könnyel, szívében soha nem szűnő kegyelettel áldozzon a „bécsi kéz által kivégzett martirok emlékének. Hiszszük, hogy nem akad széles hazában olyan központi választmány, mely ez országos gyásznapi tűzné ki a képviselőválasztást. Kell is, hogy e nap az egész országban a gyász és kegyeletos visszaemlékezés napja legyen. Ugyis eleget dul köztünk a pártviszály, az egymás elleni harc, legyünk legalább e napon testvérek a gyászban, a nemzeti fájdalomban.

— **(Estély a nemzeti kaszinóban.)** Tegnap este a nemzeti kaszinó az itt időző idegenek tiszteletére jól sikerült táncmulatságot rendezett. Az itt időző idegen küldöttségek közül számosan jelentek meg az estélyen. Háromnegyed tizenegy órakor báró *Fejérváry Imre dr. főispánnal* a közönség harsány éljenzése között a terembe lépett a honvédelmi miniszter, *Fejérváry Géza* báró. Ott volt az estélyen: *Kardos Kálmán*, a kaszinó diszelnöke, *Schmauss Endre*, Baja és Szabadka városok főispánja, *dr. Vojnits István* báró, Bács-Bodrogmegye főispánja, *Mamusich Lázár* szabadkai és *Hegedüs Aladár* bajai polgármesterek, *Tormay Károly* alispán, *Vermes Béla* volt országgyűlési képviselő, *Gaál István*, cs. és kir. kamarás, nagybirtokos, *Opris Péter*, posta- és távirtdaigazgató, *Dragonescu Döme*, pénzügyigazgató stb. A tánc kilenc óra után kezdődött és tartott reggeli három óráig. A zenét *Korody Gyula* szolgáltatta. A jelenvolt hölgyek közül a következőket sikerült följegyezni: *asszonyok*: *Fejérváry Imre dr. báróné*, *Opris Péterné*, ifj. *Brázay Kálmánné* (Pellérd), *Szinkovich Károlyné* (Mohács), *dr. Bodó Aladárné*, *Eisner Dóciné*, *Fekete Mihályné*, *Tallián Lászlóné*, *dr. Lauber Rezsóné*, *Gallovich Jánosné*, *Beretvás Sándorné*, *Littke Józsefné*, *dr. Kelemen Mózesné*, *Bence Sándorné*, *Cvetkovics Lajosné*, *Eckensberger Györgyné*, *Breining Péterné*, *Oberhammer Antalné*, *dr. Ludvig Ferencné*, *Bahula Józsefné*, *Pilch Jenőné*,

*Scholz Gyuláné*, *Piatsek Gyuláné*, *Füspök Jánosné*, *Kaffka Károlyné*, *Dragonescu Döméné*, *Böhm Józsefné*, *dr. Sági Ernőné* (Siklós), *Scholz Istvánné*, *Kopp Tivadarné* stb. *Leányok*: *Rihmer Ilonka* (Kalocsa), *Beretvás nőv.*, *Füspök Adel*, *Eckensberger Lági*, *Mazaly Etelka*, *Trixler Aranka*, *Bence Böske*, *Jeszenszky nőv.* (Ibafa), *Kopp Irma*, *Rihmer nőv.*, *Böhm Jolán*, *Szilassy Katinka*, *Nagy Klemi*, *Breining Olga*, *Opris nőv.*, *Mazaly nőv.*, *Tallián nőv.*, *Eizner Zsella*, *Müllher Mici*, *Lauber Margit* stb.

— **(A honvédelmi miniszter elutazása.)** Báró *Fejérváry Géza* honvédelmi miniszter, ki a király tegnapi látogatása után Pécsen maradt, az este ott volt a Nemzeti Kaszinó-estélyén s a mai délelőttöt fiának, báró *Fejérváry Imre dr. főispánnak* és annak családjának körében töltötte s a városban sétát is tett. A miniszter ma délutáni háromórai vonattal utazott el Pécsről Budapestre. Az állomáshoz báró *Fejérváry Imre dr. főispán*, *Majorossy Imre* polgármester és *Vassary Gyula* főkapitány kísérték ki a minisztert.

— **(A jogász banda megalakulása.)** A püspöki jogliceum kebelében fennálló jogász banda már megtartotta alakuló gyűlését. Elnöke ismét *Strohmayer Géza*, ez a jeles hegedüs lett, ki tavaly is lelke volt a sok reményekre jogosító derék egyesületnek. Pénztáros *Papp Károly*; ellenőr *Lengváry Ferenc* és jegyző *Gruber Viktor* joghaligatók lettek. A jogász-banda az idén nemcsak számban — mert tizenhatan vannak — de erőben is megnövekedett, mert több új jeles hegedüs lett a tagja s az összkar sokkal erősebb és jobb, mint tavaly; bár tavaly is jó volt. A jogász-banda most készül az október hatodikai gyásznapi ünnepélyre s mint halljuk, legközelebb a liceumi templomban zenésztetés fog előadni. A derék egyesület mindenben megérdemli honorácioraink pártfogását, mert nemcsak a jogliceumnak, de városunknak is díszére válik!

— **(Jubileumi emlék.)** Az első pécsi ács iparossegédek segélyező egyesülete jövő vasárnap tartja egyleti zászlója felszentelésének huszonötéves jubileumát. Ez alkalomból a zászlóra hatalmas kék-sárga szalagot helyeznek el a következő felirással: „*Szent József tiszteletére — Huszonötéves jubileum. Az I. pécsi ács-iparos segédek segélyező egyesülete 1901.*“

— **(Halálozás.)** Özv. *Köröstyös Imréné* szül. *Schiffriich Katalin*, életének 67-ik évében meghalt. Temetése ma délután 4 órakor volt a Nagy-Flórián-utca 8 számú házból a budaikülvárosi temetőbe. Lelkiüdvéért az engesztelő misét holnap (pénteken) 9 órakor tartják a belvárosi plébániatemplomban. Elhunytát széleskörű rokonság gyászolja.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: szept. hó 19-én reggel 6 órakor a tettyei viztartóban 1000, az ellentartóban 975 kb. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 840 köbméternek találtatott.

— **(Jogászygyűlés.)** Ma délután két órakor jogászygyűlés volt a jogakadémián, de a mint halljuk, kevesen jelentek meg azon, bár már két hete kifüggesztették az összehívó felhívást. A jelenvoltak elhatározták, hogy az olvasókört újból megnyitják és ennek előkészítésére kiküldtek egy bizottságot. Ezen bizottságot még megbízták, hogy az október 6-iki gyásznapi ünnepélyt is előkészítse.

— **(Miniszeri köszönet.)** A m. kir. honvédelmi miniszter *Brázay Kálmán* Pellérdi nagybirtokosnak és volt országgyűlési képviselőnek, a honvédségi intézmény iránt tanúsított azon hazafias aldozat-készségért, melyvel a honvéd főreáliskolánál és honvéd *Ludovika Akadémiánál* egy, a pécsi honvéd hadapródiskolánál pedig szintén egy alapítványi helyet létesített, elismerését és köszönetét fejezte ki.

— **(Elmult!)** Ósrégi sajtásága a magyar embernek, hogy lelkében minden érzés gyorsan és mély gyökeret ver. Ugy örül, úgy ujjong, ha öröm éri s mélységesen mély a bánata, ha a szomorúság ülepedik a lelkére. — Így voltunk most mi is. Diadalmában, örömrában usztunk, lelkünknek oly jól esett a tudat, hogy ime: királyt várunk, szinről szinre fogjuk láthatni a magyar királyt, kinek jóságos képe örökké szívünkben él, s minden lombdisz megrezgő levelének halk zizegéséből csak azt olvastuk ki: jön a király! Mondanunk sem kell, hogy a mint diadalut volt a király bevonulásának minden lépése, úgy örömmámor volt nekünk az a magasztos pillanat, midőn a város területén először hangzott fel ezer és ezer torokból a szívből fakadó üdvözlés: „Éljen a király!“ S most, midőn a király elhagyta városunkat, valami fájó, megszorító üresség támadt a szivekben, valami olyan érzés, melyet alig tudunk magunknak megmagyarázni, mely akkor vesz erőt az embereken, midőn valaki, ki nekünk nagyon kedves, elszakad tőlünk, midőn még sokáig hangzik bántóan a füleinkbe a dübörgése annak a vonatnak, mely elvitte messzire azt, ki annyira a szívünkhöz nőtt s szinte könny rezdül meg pilláinkon, midőn feltekintünk a még az utszélen lobogó zászlókra, melyek tegnap még az öröm hiruőkei voltak s ma már valami csendes melancholiával hirdetik, hogy elment a király, elmult az ünneplés! Mindazonáltal maradt egy vigaszunk, egy reményünk: amint nekünk magyaroknak örökké és kiolthatatlanul sziveinkben él a jóságos, ősz király képe, bizonyos, hogy ő is nagy szívébe zárja szeretettel jóságos népét s ezek között jogunk van nekünk is egy csekélyke helyet kérni!

— **(Névmagyarosítás.)** III Pál kaposvári lakos vezetéknevének „Békefi“-re kért átváltoztatása belügyminiszeri rendelettel megengedett.

— **(Egy kis statisztika.)** Kicsinynek mondjuk ezt a statisztikát, mely rövidségénél fogva tényleg kicsinynek mondható, azonban tekintélyesek ama számadatok, melyek ebben a kis statisztikában befoglaltnak. Arról van szó, hogy az ideai nagyhagyományok alkalmából, mennyi volt a Pécsen beszállásolt katonaság száma s ez mily óriási munkát adott a szállásbiztosi hivatalnak, mely a reá nehezedett súlyos feladatot a lehetőség szerint pontosan oldotta meg, mi főleg *Trixler Aladár* szállásbiztos érdeme, melyért őt teljes elismerés illeti. A hadgyakorlatok kezdetétől fogva Pécsen nem kevesebb, mint *harmincezerháromezres* katona vonult át, kik itt lettek elszállásolva. A nálunk egyénekenkénti elszállásolásra került tisztek száma *nyolcezer*, ebben természetesen befoglaltnak a különböző vezérkarok tisztjei is.

— **(Szökés párosan.)** Pikáns kis dologról beszélnek most a város egynémely köreiben. — Azt rebesgetik, hogy egy asszony, egy kőmives felesége megszökött s meg sem áll Amerikáig. De nem magánosan ment, hanem egy gépész társaságában, a kivel már hosszabb idő óta szerelmi viszonyt folytatott.

A szerelmes pár most Amerika felé vitorlázik. Érdekes, hogy a gépésznek már van egy hitese felesége Amerikában, a ki tőle megszőkött s azóta az új világban él. A gépész válópert indított neje ellen, a ki azonban azt írta neki, hogy sohase várja, míg a válópör eldőli, ő beleegyeznek, hogy újra megházasodjék. A megszőkött pár most Amerikában fog egybekelni s ha lehet a véletlenben bizni, akkor a két asszony találkozni fog még New-Yorkban egymással.

— (Életunt hentessegéd.) *Kreisz Pál* hentessegéd már sokat mulatott ebben az életben s annyira megunta életét, hogy tegnap este felé Ágoston-utcai lakásán fölakasztotta magát. Azonban még idejekorán házi-asszonya észrevette, a ki éktelen kiáltozással föllármázta az egész házat és még élve lemetasztették a kötélről.

— (Szerencsétlenség az erdőben.) *Balog Mihály* magánhivatalnok ma reggel harmadmagával fölment a Mecsekre. Kantavár felé, a hol céllövészettel töltötték az időt. Mikor ismét Balogra került a lövés sora, fegyverén megakadt a ravasz. Balog maga felé fordította puskáját, hogy megigazítsa, a mire az elakadt ravasz hirtelen lecsapódott és a kiszabadult golyó beleröpült Boros testébe és baloldali bordái között megakadt. A súlyosan megsérült fiatal ember sebhát barátai bekötötték és beszállították a városba. Most egyelőre lakásán ápolják.

— (A mulatozás vége.) Tegnap a Király egészségére *Nagy Pál* és *Farkas Mihály* rapszorosok nagyot mulattak. A mikor alaposan berugtak egyik szigeti külvárosi kocsmában, a Mezőszél utcában összeverekedtek s e közben Nagy egy késsel oldalba szurta Farkast, a kit életveszélyes sérülésekkel beszállították a kórházba, Nagy Pált pedig a rendőrség letartóztatta.

— (Oh azok az utasok.) Egyik polgártársunk, a ki most tért haza fürdőzéstől, tele van most reminiscenciákkal a melyeket leadogat az ismerőseinek a sörnél.

— Volt ott — meséli — egy angol generális, a kinek évenként tízezer kiló jövedelme van.

— Talán tízezer font? javítja ki valaki.

— Jaj de okos! replikázik a világlátott. Hát nem mindegy az, ha huszezer font helyett azt mondom, hogy tízezer kiló.

Azután folytatja vidáman:

— Ez a generális egész évben bejárta a világot. Utazik Amerikába, Afrikába, Ausztráliába és Galiciába.

— (Az iparpártoló.) A haldozó országgyűlés utolsó napjaiban néhány vidéki ur, aki ügyes-bajos dolgaiban járt a fővárosban, ellátogatott a kerület képviselőjéhez, akit közgazdasági dolgokban szak tekintély gyanánt emlegetnek. A népszerű követ elkalauzolta választóit a képviselőházba s ebédutánra meghívta magához egy csésze feketére. Kávészás közben a boni ipar-sorsára került a beszéd sora. Egyik úr, aki maga is kereskedő, panaszkodva említette föl, hogy úgy vagyunk az iparpártolással is, mint sok egyéb divatos dologgal: hangoztatjuk a jelszavát uton-utfélen, voltaképpen pedig az emberek nagy része most is csak úgy szalad az idegen portéka után, mint régen. Sokan, ha egy skatulya magyar gyujtót vásárolnak, már azt hiszik, hogy hazafias dolgot cselekedtek s lendítettek egyet a magyar ipar sorsán. A képviselő is hozzászólt a dologhoz.

— Ugy kellene lenni, mondotta, hogy minden magyar ember házában a küszöbére állítsa fel a vámsorompót: soha azon be ne bocssassa, ami idegenben készült. Sokan mi-

helyt valamivel jobb módba jutottak, már Bécsből hozatják a ruháikat s elfelejtik, hogy a magyar szabók is tudnak varrni. Ki kell adni a jelszót, hogy bojkottáljuk az osztrák portékát! Én a politikában agitálok ebben az ügyben, a feleségem a társaságban. Megosztjuk a munkát. A télen, amerre csak társaságba járt a feleségem, mindenütt ipart pártolt. Híveket toborzott, lelkesített szenvedélylyel, fáradtság nélkül. Amikor az Iparegyesület fölolvadásait is elkezdte hallgatni, már nekem kellett kérnem, hogy kimélje magát. Mennyire másként is állana a magyar ipar, ha sok ilyen lelkes katonája volna!

A következő mondatot az inas szakította félbe, aki szállítólevéllel a kezében lépett be s a választók nem kis meglepetésére jelentette:

— Megérkeztek a nagyságos asszony ruhái — Bécsből.

— (Bujjék be kend apám!) Egyik szomszéd község jobbmódu gazdája disznópajtát épített a fiával. Ilyesmifaluhelyen megszokott dolog s nem is érdemelt külön feljegyzést. . . Am az ólnak egy különös hibája volt s ezt akkor vették észre, a mikor a fedéséhez készültek az épületnek s így lehetett még a dolgon segíteni. Segítettek is. Kivágták az ajtó helyét hamarosan. Mikor készen voltak vele, megszólal a fiu:

— Vajjon elég nagy léssen-e?

— Bujj be, hadd lássuk — felelt az apja.

— Bujjék be kied apám uram — biztatja a másik, kied sokkal nagyobb, akkora disznót úgy sem tudunk hizlalni.

Hogy az apa megfogadta-e a fia tanácsát, arról hallgat a krónika.

## Idegenek Pécsen.

— Szeptember 18-án. —

**Aranyhajó-szálló.** Bolyarics Gábor, esperes, Mohács. — Tomics Lőrinc, szerb lelkész, Rác Tölgös. — Uray Atala, apát, Baán. — Bencsik István, főszolgabíró, Zemplémmegye. — Nitsche cs. és kir. tábornok, Dolna-Turna. — Sági Vilmos, főhadnagy, Dolna-Tuzla. — Mamusich Félix, lelkész, Szabadka.

**Vadember szálló.** Jagits József, ügyvéd, Mohács. — Schidlauer János, bérő, Böszénfa. — Kékessy A., ügyvéd, Apatin. — Tallián Gyula, főispán, Somogy. — Tamásváry Lajos, hivatalnok, Bpest. — Báró Fejérváry Géza, honvédelmi miniszter, Bpest. — Titi János, mérnök, Szabadka.

**Náder-szálló.** Demetrovics Vladimir, főkapitány, Ujvidék. — dr. Hodik János, ügyvéd, Ada.

## Művészet, irodalom.

○ A »Zenélő Magyarország« zongora és hegedű zenemű folyóirat szeptember 15-iki 18-ik füzeté a következő szép és érdekes zenemű tartalommal jelent meg. Tartalmazza: I. Truppel Károly »A bujdosó« magyar dalát. II. D'Amant Leó »Az angol, meg a búr« tréfa dalát. III. König János »Az új század« — »Das neue Jahrhundert« indulóját. IV. Kleineke Rudolf »Intermezzo s infonies Skandalo« potpourri parodiáját. Ily gazdag választékát és a legújabb műveket találja meg a zongorázó közönség a »Zenélő Magyarország« minden füzetében. Minden füzet 10—10 oldal zenét ad. — Előfizetési ára a most folyó III. évfolyamra 6 hasonló gazdag tartalmú füzetre 60 oldal zenetartalomért 3 korona. Előfizetheti a »Zenélő Magyarország« (Klöckner Ede) zenemű kiadóhivatalában, Budapest, VIII. ker., József-körút 24. a honnan mutatványfüzetet 60 fillér beküldése ellenében megismerésre bérmentve küldenek.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel felkérjük, szíveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

## Törvénykezés.

### Boszuból leszurta haragosát.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. szept. 19.

*Kraft Sándor* mohácsi hentessegéd került ma az esküdtbírószék elé, gyilkosság miatt. A tárgyalást dr. *Simon József* kir. törvényszéki bíró, tanácselnök vezette. Szavazó bírák voltak: *Makara Iván* és dr. *Porges Miksa* kir. törvényszéki bírák. A vádhatóságot dr. *Vörös Endre* kir. alügyész képviselte. A védői tisztelet dr. *Ferency László* pécsi ügyvéd teljesítette. A jegyzőkönyvet dr. *Csánk Dezső* törvényszéki aljegyző vezette. Mint orvos szakértő jelen volt: *Jellachich István* törvényszéki orvos.

Az esküdtszék a következőképen alakult meg.

*Esküdtek* lettek: *Freund Sándor*, *Ritzl Péter*, *Donner József*, *Szigriszt Lajos*, *Kovács Ödön*, *Piller János*, *Kiss József*, *Soóstö Gyula*, *Kovács János*, dr. *Katfer Jenő*, *Taizs József*, *Gadó Ignác*. *Pótesküdt*: *Bencsenleitner Gyula*.

A vádlott, *Kraft Sándor* eladja, hogy az idei farsang óta *Hamberger* Jakabbal haragos viszonyban volt, mert az egy alkalommal »taknyos«-nak nevezte. Emiatt aztán többet nem is beszélt vele és május ötödikén éjjel mulattak a mohácsi »sípás« kocsmában, a hol újból összeverekedtek. Ő előrántotta kését, a mit állardóan magával hordott és sziven szurta, úgy hogy a sérült, a mint visszament a kocsmába, összeesett és rövid időre rá meghalt. Az egyik tanu, *Cigler*, mohácsi körmives legény eladja, hogy *Kraft* már két hét óta, a tettet megelőzőleg magánál hordta a kését, a mit külön ki is köszörültetett. A mikor tettet végrehajtotta, *Hamberger Kraftot* pofon ütötte, mire az ki akart térni, nem akart verekedni. Azonban *Kraft* még rá akart rontani, erre ő megfogta a dühöngő vádlottat, de nem volt képes visszatartani és *Hamberger* megszurta.

A többi beidézett tanu részint a vádlott mellett, részint ellene tanuskodott.

A bizonyítási eljárás befejezése után a vádló és védő megtartották beszédeiket, mely után megállapították a kérdő pontokat.

Az esküdtek verdiktje *súlyos testi sértés* büntetésében mondta ki bűnösnek *Kraftot*, és ennek alapján a kir. törvényszék hat évi fegyházra ítélte, a melyből a három hónapi vizsgálati fogságot kitöltöttnek vette.

A védő semmisségi panaszt jelentett be.

§ **Agyonvert cigány.** Ez évi ápril 1-én országos vásár volt Szegzárdon. *Kalános Imre* teknővájó cigány, a kit mindenki rettegett nagy ereje és verekedő természete miatt, ugyancsak duhajkodott *Bali Antal* uram kocsmájában. Minden áron verekedni akart s azért még az élő faba is belekötött. A kocsmáros csendre intette az izgága cigányt, de vesztére, mert *Kalános* késsel rohant rá s menthetetlenül sziven szurta, ha a kocsmáros zsebében levő jegyzőkönyv fel nem fogja a halálos szurást. A felbőszült teknővájó ezután *Szücs Sándor* öcsényi mezőőrnek rontott, de ez fokosával olyat vágott *Kalános* keponyájára, hogy annak agyveleje kilocscsant s élettelenül rogyott össze. A szegzárdi esküdtbírószék harmadfélvői büntönné itélte a tizenégy élő gyermekkel megáldott *Szücs Sándort*. Hát az önvédelemről szóló törvényszakasz alkalmazása hol maradt, mélyen tisztelt esküdtbírák!?

## Tanügy.

)( A kaposvári siketnéma-intézet kiépítését már valószínűleg az idei ősz folyamán megkezdik. A szükséges pénz *Tallián Gyula* főispán kuzgólkodása folytán már összegyűlt;

az intézet épületének tervét s költségvetését Németh István polgármester elkészítette s jóváhagyás végett a közoktatási miniszterhez felterjesztette. Mihelyt a helyben hagyott épületterv és költségvetés a minisztériumtól leérkezik, az építéshez azonnal hozzáfognak, Kaposvár város által a humánus célra ingyen adományozott telken.

## Közgazdaság.

### A gazdag ország.

(A magyar szőlő.)

Pécs, 1901. szept. 19.

A Berliner Tageblatt, a mely olyan előzékeny olvasóival, hogy még a gyomruk istápolásáról is gondoskodni kíván, az őszi gyümölcsökről írván, a szőlők közül csakis a magyar szőlőt ajánlja olvasóinak.

Ez ajánlás közben természetesen sok bizelgőt ir a magyar szőlőről, s mi e bizelkedés közben dagadó kebellet gondolunk arra, hogy voltaképp ugyan micsodája is van ennek a szerencsétlen, de Kánaánhoz hasonló országnak, ami ne volna a maga nemében is mesterkélletlen természetesen mivoltában kiválóbb a külföld hasonló termékeinél? Hol van — a mersékelt égöv alatt — izletesebb gyümölcs, hol van szebb buza, jobb vetemény, hol van egészségesebb és táplálóbb husu marha, hol van markosabb és hasznavehetőbb ló, mint Magyarországon? Természetesen nem a mestersegesen nevelt fajokat értjük, hanem az általános mértéket, mert hiszen például angolban sokkal jobb futóparipák lehetnek, mint a magyar fajban, de ez ugyan mit ér? A versenyelő futót tíz percig s aztán — vége — kidől. Többet aligha tudna egyfolytában futni. Vagyis Anglia híres versenyelői csak fényűzési cikkek éppen úgy, mint Franciaország csemegezőldői, vagy csemegeborai. Hanem mi helyt az általános értékről kell beszélni, egyik európai ország sem vetekedik Magyarországgal termékeivel. De nem csupán termékeivel, emberanyagával, sőt asszonyaival sem, akiknek szépsége — a nagy általánosságot véve — minden nemzet asszonyait tulszárnyalja.

Magyarország mindenben megáldott országa Európának; terményeivel, állataival sőt embereivel sem versenyezhet vele egyik mersékeltövi ország sem, s ime megdöbbenő, Istennek mégis oly kevés áldása látszik rajta.

A szerencse soha sincs szerencsétlenség nélkül, s a sok mindenben szerencsés Magyarországnak is megvan a maga átka; nem tudja fölismereni a saját maga értékét, nem tudja megbecsülni a maga erejét, s nem képes értékesíteni a tulajdon gazdagságát és földben, terményben állat állományban rejlő kincseit. Félreismeri önmagát, nem becsüli meg, amiye valóban becses és tulbecsüli, ami érték nélküli; ez az, ami az ország gazdasági, de főképen politikai képén különösen jellemző vonás. S meg kell jegyeznünk, hogy Magyarországon minden kiváló, csupán az ország politikusi nem azok. Hogy miért nem? arról majd beszámol a »hálátlan« utókor, mely részrehajlatlanul fog itélani mifeleltünk a jövőben.

## TAVIRATOK.

— **Katonai vonatok összeközése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az államvasutak igazgatósága jelenti: Ma reggel a **Bar.-Szent-Lőrincről Székesfehérvárra közlekedő 101. számú katonavonat Új-Dombóvár és Döbrököz között nyílt pályán összeközött egy megkésített gépvonattal. A katonavonat mozdonya, kalauzkocsija és még két kocsija megsérült; a gépvonat két kalauzkocsija**

**szintén.** A katonai vonaton a baranyai hadgyakorlatokról hazautazó **tizenkettedik ublánus ezrednek Pesnek** nevű szakaszvezetője **életveszélyesen megsebesült.**

A baleset következtében a gyorsvonal utasai átszállással utaztak tovább s az összes katonai vonatok megkésve közlekednek. A szigorú vizsgálat folyamatban van. A vasuti balesetről a fővárosban ma délelőtt remhírek voltak elterjedve. (Pécsett is; azonban szerencsére nem bizonnyultak igaznak, de a baleset következtében az összes mai vonatok késve érkeztek be Pécsre. *Szerk.*)

— **A király Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király a baranyai hadgyakorlatokról, ma reggel Bécsbe érkezett. Egyenesen Schönbrunnba hajtatott.

— **Mac Kinley halálához.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Cautonból távirják: Reggel óta ezrével özölönek az idegenek a városba. Mikor **Mac Kinley** a férje holttestét hozó vonatról leszállt, elájult s kocsin kellett lakására vinni. **Mac Kinley** koporsóját az elnök házának udvarára vitték.

## KIR. TÁBLAI ÉRTESEITŐ.

1901. évi szeptember hó 16-ától s köv. napjain elintézt ügyek.

### I. Polgári tanács.

Előadó: *Tóthossy Béla.*

- V. 1532. Szalai (Fírer) Mihály — Iharosberény község ut- és kuthaszánlás mszúnt. — hh.  
 III. 2301. Gaál Lőrinc — Meutler Károlyné s t. végr. — mv.  
 2306. Markó János — Weiler Vilmos s n. — rend.  
 Előadó: *Kaufmann Nándor.*  
 V. 1786. Hoffmann József — Kann Ignác és Ármin és fia 738 frt és 128 frt 36 kr. — hh.  
 1819. Creditoren Verein — Szabadiné Kohn Gizella s t. 200 kor. — hh.  
 1833. Singer Salamon — Hirschfeld Emma s t. felhívás. — mv.  
 1986. Dunaföldvári járási tak. és hitelbank — Ágh Jánosné 340 kor. — ms.  
 2276. Grün Zsigmond utóda Kempfner Lipót — Vogel testvérek cég 15400 kor. ért. váltók kiad. — rend.

### II. Polgári tanács.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 1873. Arnold János s n. — Ruepprecht testvérek s t. tjug törtl. — mv.  
 1878. Pálfi Sándor — Kontra Erzse tjug bek. — hh.  
 1902. Petz György s n. — Kiefer József s n. zjug törtl. — mv.  
 1920. Gaál Ferdinánd — Kaposmérői szőlőkre vonatkozó tlkvi bizonyítv. — hh.  
 1949. Pécsi takptár — Vas Juli tlkvi ügy. — mv.  
 1981. Práger Mátyás — Heindlhoffer János s n. zjug bek. — mv.  
 2004. Fábos Katalin — Józsa Katalin tjug előj. — hh.  
 2019. Bebestyén Lajos — Vadász György s t. tjug bek. — hh.  
 2096. Pappert Apollonia — özv. König Jakabné perielj. — mv.  
 2289. Tóth József — Tóth Imre záriat. — hh.  
 2302. Huszár Lőrinc — Domokos Árpádné végreh. — mv.

Előadó: *Zsabokszky Ferenc.*

2150. Raab Antal — özv. Frenkl Fereacné s t. végr. — rhh. rfo.  
 2153. Mohácsi ált. takpénztár — Spitzer Herman s n. végr. — rmv.  
 2234. Kúiser Mihály — Kresz Antal végr. — hh.  
 2236. Bernát Mihály s t. — özv. Kovács Antalné s t. végr. — rend.  
 2249. Székesfehérvári kölcs. segélyegylet — Hirsch József végr. — ms.  
 2300. Hirsch József — Nitz Márton végr. — rend.  
 2339. Vörösmarti kölcs. segélyegylet — Schutt Mihály végr. — rmv.

2358. Kismartoni takptár — Ritecz András végreh. — hh.  
 2382. özv. Nagy Zsigmondné — Dr. Bernáth Béla v'gr. — hh.

### Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 1116. Babati János hiv. hat. visszaélés. — főt. kit.  
 1128. Balog Mihály s t. suly. t. sért. — főt. kit.  
 Előadó: *Nábráczky Lajos.*  
 V. 1119. Elekes János hamis eskü. — főt. kit.  
 1143. ifj. Bakó János (Virág) lopás. — főt. kit.  
 Előadó: *Varga Nagy István.*  
 V. 1094. Eckstein Benő sikk. — főt. kit.  
 1100. Török Mihály s t. közokir. ham. — biz. kieg.

### Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1901. évi szept. hó 23. s köv. napjaira.

### I. Polgári tanács.

Előadó: *Tóthossy Béla.*

- V. 1327. Ifj. Kis Bankó István s t. — Fejes János s t. szerz. érvénytelenít.  
 1440. Gross S. — Fehér Gyula 1992 kor. 36 fill.  
 1469. Tropsa József és n. — Nemes János öröks.  
 III. 2257. Kis Lajos — Udvardi Irma végreh.  
 2259. Jamblich Ferenc — Bach József s t. végreh.  
 2321. Honig Jakab — Strasser Henrik s t. hasznbér megszűnt  
 2368. Arpádi Jánosné hagyatéki ügy.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- III. 2371. Somogy-csurgói takpénztár — Radák Adám végreh.  
 2372. Somogy-csurgói takpénztár — Radák Adám végreh.  
 2374. Zámbo Mihály — M. kir. államvasutak letét.  
 2392. Lang Mór — Radák Adám végreh.

### II. Polgári tanács.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 2020. Spiegl Bálint s n. — Spiegl József és n. tul. és szolg. jog bekebl.  
 2024. Möricz István — Pasza Józsefné szolg. jog bekebl.  
 2025. Pfeiffer Henrikné — zálogjog bekebl.  
 2031. Stefcsek János — Stefcsek István zjug előj.  
 2035. Kir. kincstár — Csurgói róm. kath. plébánia zálogjog bekebl.  
 2039. Csima Erzsébet — Maranics Róza tjug. bekebl.  
 2040. Baranyamegyei utalap — tul. jog. bekebl.  
 2388. Goldschmed Frigyes — Gulyás Mihály s n. végreh.  
 2389. Frányó János és Mihály — Dr. Raics Lázár végreh.  
 2404. Spitzer Salamon — Jaskovics Vilmos végreh.

Előadó: *Zsabokszky Ferenc.*

- III. 1790. Letenyei tak. pénzt. — ifj. Pongrácz István s t. végreh.  
 2127. Benedek József s n. — Bene János végreh. mszúnt.  
 2173. Bpest-erzsébetvárosi tak. pénzt. — Grünhuth Éde végreh.  
 2187. Vidákovics Mária — Kamanczi József végreh.  
 2197. Osztr. közp. földhitelintézet — ifj. Ocskay Rudolf végreh.  
 2241. Mühl Menyhért s t. — Hufnagel János végr.

### Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 1125. Barát Jakab suly. t. sért.  
 1131. Német Ignác s t. lopás.  
 Előadó: *Cziglányi Béla.*  
 V. 1092. Sipos Sándor s n. hamis eskü.  
 1126. Kunosi Armin, hiv. sikkaszt.  
 III. 1042. Tápai Mihály közegész. ell. kih.  
 Előadó: *Nábráczky Lajos.*  
 V. 1146. Naszvadi Ádám, s t. halált ok. suly. t. sért.  
 1182. Szerdahelyi Szollár Elek és Jandó Fereac hiv. sikk.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 1102. Ifj. Kövesdi József s t. suly. t. sért.  
 1106. Horváth György suly. t. sért.  
 1113. Farkas János s t. suly. t. sért.  
 1120. Bodor József gond. ok. suly. t. sért.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő  
**SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC**  
 TAIZS JÓZSEF  
 kiadó.

